

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.064/2023/6.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a személyesen eljáró **Felperes1** (Cím2) **felperesnek**, a Alperes jogi képviselő iroda neve (Alperesi jogi képviselő címe.; ügyintéző: dr. Szikora Gábor ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (Alperes1 címe) **alperes** ellen, munkaviszony iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2.M.70.432/2022/20. számú ítélete ellen, a felperes 21. sorszámú fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 45.000 (negyvenötezer) forint + Áfa másodfokú perköltséget.

A perben felmerült 38.862 (harmincnyolcezer-nyolcszázhatvankettő) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás

[1] A felek között 2021. augusztus 1. és 2022. július 31. napjáig tartó időszakra, határozott idejű közalkalmazotti jogviszony jött létre. Az alperes 2021. november 12-én a Tájékoztató levél száma számú „Tájékoztató a koronavírus elleni védőoltás kötelező igénybeviteléről” tájékoztatót meg küldte a felperesnek, melyben rögzítette, hogy a felperes az 599/2021. (X.28.) Kormányrendelet (R) 2. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont szerinti foglalkoztatottak körébe tartozik. A munkáltató tájékoztatta a felperest a védőoltás

elmaradásának lehetséges következményeiről, így többek között a fizetés nélküli szabadság kötelező elrendeléséről, valamint a rendelkezésre állás és munkavégzési kötelezettség teljesítése alóli mentességről.

[2] A felperes 2021. december 13–15. között keresőképtelen volt.

[3] A munkáltató 2021. december 17. napján felhívta a felperest, hogy a Rendelet 2. § (7) bekezdése alapján 15 napon belül vegye fel a védőoltást és mutassa be az erről szóló igazolást, vagy igazolja a rendelet szerinti mentességet.

[4] Az alperes 2021. december 23-án újabb felhívást intézett a felpereshez, mely szerint, amennyiben az előző levélben tett felhívásnak nem tesz eleget, úgy a Rendelet módosult rendelkezései szerint 2022. január 3. napjával a jogszabály rendelkezése alapján fizetés nélküli szabadságot kell kiadni a részére.

[5] A felperes levélben tájékoztatta az alperest, hogy 2021. december 13–15. között keresőképtelen állományban volt, ezért a R. 2. § (12) bekezdése alkalmazandó, vagyis 2022. január 16. napjáig köteles az oltás felvételére vagy a mentesség igazolására. Az alperes a levélre adott válaszában kérte a felperest, hogy a korábbi levelét tekintse tárgytalannak az általa tett bejelentés alapján.

[6] A felperes 2022. január 13-18. között ismét keresőképtelen állományba került. A munkáltató 2022. január 17-én készült levelében ismételt felhívást intézett a felpereshez, amelyben további 15 nap határidőt adott a védőoltás felvételének igazolására vagy a mentesség igazolására. ismételten tájékoztatta, hogy amennyiben a felhívásnak nem tesz eleget, fizetés nélküli szabadságot rendel el számára.

[7] Az alperes 2022. február 7. napján készült levelében tájékoztatta a felperest, hogy 2022. február 7. napjától fizetés nélküli szabadságon van a határozott idejű jogviszonya lejártáig, figyelemmel arra, hogy sem a védőoltás felvételét, sem a jogszabály szerinti mentességet nem igazolta a munkáltató felé az elrendelés napjáig.

[8] Az alperes a 2022. március 7. napján készült levelében tájékoztatta a felperest arról, hogy jogszabály változás következtében 2022. március 7. napjától megszünteti a fizetés nélküli szabadságát és március 8-tól munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettsége van, mely naptól a felperes a munkát fel is vette.

[9] A felperes 2022. február 7 – március 7. közötti fizetés nélküli szabadsága alatt alkalmi munkát végzett, egyszerűsített foglalkozási formában februárban a Gazdasági Társaság neve-nél.

Kereset

[10] A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a fizetés nélküli szabadság elrendelése jogellenes, mivel a januári keresőképtelenségi állapotot követően ismét 30 nap állt a rendelkezésére az oltás felvételére vagy a mentesség igazolására. Az alperes ezt figyelmen kívül hagyva jogellenesen rendelte el a fizetés nélküli szabadságát 2022. március 7. előtt. Erre tekintettel kérte az elmaradt illetménye megfizetését, valamint 200.000 forint sérelemdíjat személyiségi jogsértés miatt. Kifejtette, hogy a jogellenes elrendelés az életszínvonalát, egzisztenciáját is veszélyeztető magatartás volt. A jogellenes elrendelés sértette továbbá a munkához való jogában, mivel az addig gyakorolt hivatását nem tudta betölteni.

Ellenkérelem

[11] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

[12] Kifejtette, hogy a Rendelet értelmezése kapcsán nincs lehetőség az ismételt betegállományra tekintettel újabb 30 napos póthatáridő igénybevételére. Az a tény, hogy 2022. január 14. előtt a felperes ismételten betegállományba került, a jogszabály értelmezése szerint nem eredményezhette azt, hogy újabb 30 napos határidő állt volna rendelkezésére, mivel ezt a jogszabály nem rögzíti.

[13] Az alperes vitatta a felperes kárenyhítési kötelezettsége körében az általa bejelentett összegeket.

[14] A sérelemdíj körében nem vitatta, hogy a felperes nem gyakorolhatta hivatását, egzisztenciális biztonsága, kilátása is bizonytalanná vált, azonban intézkedés megtételére a munkáltatót jogszabály kötelezte, nem volt mérlegelési lehetősége.

Az elsőfokú bíróság határozata

[15] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 300.000 forint + Áfa perköltséget.

[16] Az elsőfokú bíróság hivatkozott a Rendelet 2/B. § 2021. december 22-től hatályos szövegére, miszerint „az a foglalkoztatott, aki e Rendelet szerinti oltási kötelezettség teljesítésének határidejét megelőzően mentesül a rendelkezésre állási és a munkavégzési kötelezettségének teljesítése alól, a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség alóli mentesülés megszűnését követő 30 napon belül köteles egydózisú oltóanyag esetén védőoltást, kétdózisú oltóanyag esetén a védőoltás első dózisát felvenni.”.

[17] Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy az eredeti határidő a jogszabály szerint december 15., ha az érintett a munkavégzés során ügyfelekkel rendszeresen találkozott. Mivel a felperes nem hivatkozott egészségügyi mentesülésre, ezért a bíróság úgy tekintette, hogy egészségügyi szempontból alkalmas volt az oltás felvételére. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, ha december 15-ét megelőzően mentesült a rendelkezésre állási és a munkavégzési kötelezettségének teljesítése alól, akkor további 30 nap határidő nem áll a rendelkezésére. Amennyiben nem teljesíti ezalatt a további 30 nap alatt sem a védőoltás felvételének igazolását, illetve a mentesülését nem igazolja, úgy a munkáltató felhívja igazolására. Erre tekintettel nem volt jelentősége a felperes januári keresőképtelen állományának, ellenben a 2021. december 13-15. közötti keresőképtelen állomány a jogszabály 2/B. § (12) bekezdése alá eső kivételnek megfelelt. Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy az ismételt felhívás január 17-én, vagyis a december 15-én végződött keresőképtelen állományt követő 30 nap eredménytelen leteltét követő napon tett ismét a felpereshez felhívást a munkáltató. Ezt a felperes nem teljesítette, ezért a fentiek alapján 2022. február 7-től jogszerűen rendelte el a munkáltató a fizetés nélküli szabadságát.

[18] Az elsőfokú bíróság utalt a 3128/2022. (IV.1.) AB határozatra, miszerint az így elrendelt fizetés nélküli szabadság nem volt jogellenes, ezért jogsértő magatartást sem lehetett megállapítani, így a sérelemdíj iránti igényt a bíróság jogalapjában utasította el. Az Alkotmánybíróság a határozatában rögzítette, hogy oltás felvételéhez fűződött hátrányos munkajogi következmények a munkához való alanyi jogi jellegű korlátozásnak minősülnek. Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdését érintő alapjogkorlátozás azonban legitim céllal rendelkezik, mivel az oltási program hatékonysága és járvány terjedésének lassúsága következményeinek enyhítésére vonatkozik.

Fellebbezés

[19] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és a bíróság kötelezését kérte új határozat meghozatalára. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének történő helyt adást, illetve az alperes perköltség igényének mérséklését.

[20] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályokat tévesen értelmezte és így az ítélete nem helytálló. A Rendelet 2. § (12) bekezdése szerint az oltási kötelezettség teljesítésének határidejét megelőzően mentesül – 2021. december 15. – a munkavégzési kötelezettség alóli teljes mentesülés megszűnését követő 30 napon belül – január 16. – köteles egydózisú oltóanyag esetén a védőoltást, kétdózisú oltóanyag esetén a védőoltás első dózisát felvenni.

[21] Tekintettel arra, hogy a felperes az e rendeletben meghatározott határidő előtt mentesült a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettségének teljesítése alól, így az oltás felvételére 30 napos határidő állt a rendelkezésére. A felperes a Rendelet 2. § (12) bekezdésében rögzített 30 napos határidő lejárta előtt ismételten mentesült a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség teljesítése alól. A 30 napos határidő tehát a 2. § (1) bekezdés a) pont szerinti határidőt 30 nappal meghosszabbítja az új határidő, és ha ezen új határidő alatt ismételten keresőképtelenné vált a foglalkoztatott, a határidő megszakad és újból a keresőképesé válást követő naptól indul a 30 napos határidő.

[22] Előadta, hogy a Rendelet nem szabályozta, és nem is deklarálta, hogy a foglalkoztatottnak csak egyszeri alkalmat biztosít a rendelkezésre állási és a munkavégzési kötelezettség teljesítés alóli mentesülés megszűnését követő 30 napon belül oltás felvételére. A felperes 2021. december 16. napjától vált keresőképesé, ezért a Rendelet 2. § (12) bekezdése értelmében az új határidő 2022. január 16. volt. Ennek következtében az oltás felvételére, illetve az igazolás bemutatására a határidő 2022. február 1. napja. Az új határidő vonatkozásában az alperes nem várta be a 30 napos türelmi időt, hanem önkényesen elrendelte a felperes fizetés nélküli szabadságát, amely a munkához való jog sérelmét is jelentette, amely a becsület és a jóhírnév megsértését is eredményezhette.

[23] A felperes kérte az elsőfokú perköltség mérséklését. A felperes a másodfokú pervesztessége esetén a bírósági végrehajtásról szóló 1994.évi LIII. törvény (Vht.) 48.§ (3) bekezdése alapján kérte a perköltség kifizetésének felfüggesztését, illetve részletfizetési kérelem engedélyezését. A perköltség összegének helybenhagyása esetén a felperes havi 25.000 forint részletfizetési kérelmet terjesztett elő.

[24] A mérséklés kapcsán indokolásul előadta, hogy az alperesi jogi képviselő az eljárás során benyújtott költségjegyzéken felszámítani kívánt költségeinek összege eltúlzóak, aránytalanok az elvégzett munka vonatkozásában. Az alperesi jogi képviselő több éve

gyakorlott jogász, egy 7 oldalas ellenkérelem elkészítéséhez 7 munkaóra kellett számára, amely eltúlzott.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

[25] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[26] Hivatkozott arra, hogy a felperes jogszabálysértést követett el, mikor az ítélet hatályon kívül helyezése kapcsán nem jelölte meg annak jogi alapját. Előadta, hogy a felperes a keresetéhez képest a fellebbezésében lényegében novumot nem adott elő.

[27] Kiemelte, hogy a felperes esetében egyértelműen meghatározta az oltás felvételének időpontját. Az oltás felvételének határideje a Rendelet felperesre vonatkozó 2. § (1) bekezdés aa) pontja alapján 2021. december 15. napja volt. Mivel pedig a felperes betegsége okán a határidő előtt mentesült a rendelkezésre állási és a munkavégzési kötelezettségének teljesítése alól, a betegszabadsága megszűnését követő további 30 nap állt a rendelkezésére az oltás felvételére. Mivel a felperes keresőképtelensége 2021. december 15. napjával szűnt meg, az oltás felvételére a Rendelet 2022. január 14. napjáig adott számára egyszeri haladékot. Hibás a felperes álláspontja, miszerint ismételten betegállományba került, ezért jogosult újabb 30 napos határidőre.

[28] Előadta, hogy az alperes intézkedése nem volt önkényes, figyelemmel arra, hogy az irányadó jogszabályi rendelkezések szerint járt el.

[29] Álláspontja szerint a felperes alaptalanul kérte a perköltség mérséklését is, mivel az elsőfokú bíróság mérsékelte az alperes által előterjesztett perköltséget. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2013.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése csak az (1) bekezdés szerint felszámított munkadíj mérséklésére ad lehetőséget, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Egyébként pedig indifferens a perköltség tekintetében az, hogy az alperes költségvetési szerv.

[30] Előadta, hogy alaptalan a felperesnek a Vht. 48 § (3) bekezdésére való hivatkozása is, végrehajtási eljárás nincs folyamatban. Nem megalapozott a felperes részletfizetési kérelme, mivel az alapjául szolgáló körülményeket a felperes semmivel nem igazolta.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[31] A felperes fellebbezése megalapozatlan.

[32] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan tárta fel, döntését a peradatok okszerű mérlegelésével, helytálló következtetéssel, az irányadó jogszabályok alkalmazásával hozta meg és a szükséges tartalommal, terjedelemben indokolta. Döntésével, annak indokaival egyetértett, ezért azt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[33] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[34] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 386.§ (4) bekezdése alapján, helyes indokai alapján hagyta helyben, ezért a fellebbezés kapcsán csupán csak az alábbiakra mutat rá.

[35] A felperes elsődleges felperesi kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányult.

[36] A Pp. 380. § rögzíti, miszerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzéssel hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, ha

- a) az elsőfokú bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva;
- b) az ítélet meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben törvény értelmében kizáró ok áll fenn, vagy
- c) az ítélet olyan orvosolhatatlan formai hiányosságban szenved, amely miatt érdemi felülbírálatra alkalmatlan.

[37] A Pp. 381. §-a szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel hatályon kívül helyezheti, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasíthatja, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése, melyet az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi döntésére kihatott és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem ésszerű.

[38] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú eljárás során nem történt sem eljárásjogi, sem anyagi jogi jogszabálysértés, ezért a Pp. fent hivatkozott rendelkezéseiben foglalt feltételek nem állnak fenn, ennek következtében a felperes hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelme megalapozatlan.

[39] A korona vírus elleni védőoltásnak az állami és önkormányzati intézményeknél foglalkoztatottak által történő kötelező igénybeviteléről szóló 599/2021. (X.28.) Kormányrendelet 2021. október 28-i közlönyállapotának 2.§ (12) bekezdése szerint, az a foglalkoztatott, aki az e rendelet szerinti oltási kötelezettség teljesítésének határidejét megelőzően mentesül a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettségének teljesítése alól, a rendelkezésre állási és a munkavégzési kötelezettség teljesítés alóli mentesülés megszűnését követő 30 napon belül köteles egy dózisú oltóanyag esetén a védőoltást, két dózisú anyag esetén a védőoltás első dózisát felvenni.

[40] A felperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy 2022. január 13-18. között ismét keresőképtelen volt, ezért a vonatkozásában a 30 napos határidő újratekintendő. A jogszabály további póthatáridőt nem biztosít a munkavállaló részére, ezért, ha 2021. december 15-ét mentesült a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettségének teljesítése alól, akkor kizárólag a jogszabályban biztosított egyszeri 30 napos határidő áll a rendelkezésére. Amennyiben nem teljesíti ezen idő alatt a védőoltás felvételét, illetve nem igazolja a mentesülést, úgy a munkáltató fizetés nélküli szabadságot rendelhet el. Figyelemmel arra, hogy a felperes nem teljesítette a munkáltató felhívását, ezért az alperes helytállóan rendelte el 2022.február 7-től kezdődően a fizetés nélküli szabadságot. Rámutat a másodfokú bíróság, hogy amennyiben a jogalkotó póthatáridőt kívánt volna biztosítani a munkavállaló részére, abban az esetben ezt a jogszabályban rögzítette volna, de mivel póthatáridőt nem mond ki a jogszabály, ezért a felperes fellebbezési kérelme megalapozatlan.

[41] Téves a felperesnek azon hivatkozása, miszerint a munkáltatónak lett volna mérlegelési lehetősége. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy az Alkotmánybíróság a 3128/2022. (IV.1.) AB határozatban rögzítette a természetes személyeket illető munkához való jogát, a munka hivatás foglalkozás megválasztásának és gyakorlásának szabadságát. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság szerint ez az alapjog nem biztosít alanyi jogot egy meghatározott foglalkozás végzéséhez, senkinek sincs abszolút joga egy meghatározott foglalkozás vagy valamely foglalkozásnak az általa kiválasztott formában történő gyakorlásához. Az Alkotmánybíróság kimondta azt is, hogy az oltás felvételéhez fűzött hátrányos munkajogi következmények a munkához való jog alanyi jellegű korlátozásának minősülnek. Korlátozás azért, mert a fizetés, illetve illetmény nélküli szabadság elrendelése az adott foglalkozás gyakorlását (folytatását) akadályozza meg. Alanyi jellegű a korlátozás azért, mert az oltások felvétele egyénileg teljesíthető feltétel, amely mindenki számára egyenlő feltételekkel lehetséges, azonban a Rendelet alapjog korlátozás legitim célja vonatkozásában az Alkotmánybíróság utalt az indoklás IV/5., VI/3. pontjaiban foglaltakra, figyelemmel arra, hogy az Alaptörvény 12. cikk (1) bekezdést érintő alapjog korlátozás legitim céllal rendelkezik. A Rendelet szerinti oltási programnak a legitim cél elérésére való alkalmassága tekintetében az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az oltási program hatékonysága a járvány terjedésének lassítására, következményeinek enyhítésére nem kérdőjelezhető meg. Az Alkotmánybíróság határozata szerint a Rendelet szerinti alapjog korlátozást az oltások mind szélesebb körű felvételére való ösztönzés, a legitim cél elérésére alkalmas eszköznek tekinti.

[42] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a fizetés, illetve illetmény nélküli szabadság elrendelését a jogalkotó az oltás felvételének olyan jogkövetkezményeként tettelezte, amely alkalmazásában a munkáltatónak nincs mérlegelési jogköre.

[43] A fentiek alapján a munkáltatónak nem volt mérlegelési jogköre, így, ha annak törvényi felételei fennálltak, fizetés nélküli szabadságra kellett küldenie a munkavállalót.

[44] Az elsőfokú bíróság az alperes perköltségét mérsékelte, tekintettel az ügy megítélésére és az ügyben tartott tárgyalások és készült beadványok számára, kidolgozottságára. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perköltséget helytállóan állapította meg.

[45] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a sérelemdíj vonatkozásában hozott döntését a Pp. 386.§ (4) bekezdése alapján helyes indokainál fogva hagyta helyben, így az indokok szükségtelen megismétlése nélkül az elsőfokú bíróság ítéletével teljeskörűen egyetértett.

Záró rész

[46] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban pervesztes felperest a Pp. 81. §-a alapján kötelezte másodfokú perköltség viselésére a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§-a alapján.

[47] A másodfokú bíróság az alperes perköltségét mérsékelte, mivel a bíróság a határozatot tárgyaláson kívül hozta meg, valamint értékelte az alperes által elkészített előkészítő iratot, amely mindösszesen 5 oldal volt, amelyből 2 oldal foglalkozott érdemben a felperes fellebbezésével. A fellebbezési ellenkérelem nagyobb részben az elsőfokú eljárás során előadottakat ismételte meg, így fellebbezési ellenkérelem elkészítésére és benyújtására meghatározott 3,5 óra eltúlzott mértékűnek minősül. A másodfokú bíróság álláspontja szerint

1,5 x 30.000 forint volt értékelhető a fellebbezési ellenkérelem elkészítéséhez, így 45.000 forint + Áfa másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest.

[48] A másodfokú bíróság a felperes részletfizetési kérelme tekintetében a határozathozatalt mellőzte, mivel e tárgyban való döntés az elsőfokú bíróság hatáskörébe tartozik.

[49] A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a perben felmerült 38.862 forint fellebbezési illetéket az állam viseli a Pp.525.§-a alapján.

[50] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§-a zárja ki.

[51] A másodfokú bíróság az ítéletet a Pp. 376.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2023.május 11.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Kulisity Mária s.k.
bíró